

HELL'S TOUR +

Daniely

1997

Daniely 97

5.- 9. 9.

Je tu první poprázdňinová akce tradičně pojmenovaná po svátku Daniely. Nikdy sice s námi žádná nejezdila, ale jako název výpravy je to docela dobré. Podle předpovědi má být pěkné počasí, můžeme tedy vyjet někam dál bez nutnosti zajišťovat spaní někde v domě. Jasně! Pojedeme na Sion. Podle pověstí je to hrad, kde se do poslední chvíle bránila hrstka Husitů v čele s Janem Roháčem z Dubé. Pravda, letos jsme tam chtěli jet už vícekrát, ale vždycky do toho něco vlezlo a jeli jsme jinam. Tak teď je ten nejsprávnější víkend na to, jet to tam omrknout. Dobře. Sraz tedy bude v 16.00, odjezd kolem 17té, nocleh někde u Kouřimi... nemusíme spěchat.

Pátek 5.9. 16.00. jsme tu čtyři. Blanka, Mouse Michal, Honza a moje neskutečnost Dig. Přípravy probíhají hladce, před půl pátou vyjíždíme.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Praha	0	2182	0	0	23

Opouštíme Žižkov přes Malešice, pokračujeme kolem Dubečka na Koloděje, dále skrz Sibřinu, Květnici, Dobroučovice, Škvorec a Hradešín do Doubravčic. Celou dobu se jede velmi dobře, je pěkně, zase se bavíme o technickém chodu světa a nejbližšího okolí s vyhlídkou do roku 2000. cesta pěkně ubíhá a z ničeho nic se začalo stmívat. Začaly se projevovat druhé závady. Jde o Michalovu palubní síť. Kdesi tam došlo k čemusi, následkem čehož se mu neustále vybíjejí baterie a tím pádem má potíže s osvětlením a ostatními elektronickými funkcemi. Ty první závady má také Michal. Jsou pro změnu mechanického rázu. Již od loňské Expedice má poškozený ráfek zadního kola a výpravu od výpravy se to zhoršuje. Nejen, že mu celý stroj nedrží pořádně na silnici, ale ještě

navíc mu tam něco drhne. Přestože dává do jízdy hodně sil, drží se pořád kousek za námi. Skomírající výstraha však neúnavně oznamuje jeho polohu, takže když se nám zdá, že je příliš daleko za námi, zastavujeme a čekáme na něj. Při jedné takové zastávce před vesnicí Krásné Pole jsme se zadívali na vzdálený kopec, na kterém je cosi souvisejícího s plynem. Všechno je tam osvětleno, blikají tam barevná světýlka a celé je to neskutečně velké. Honza podotkl, že mu to připomíná film Blízká setkání třetího druhu. Konkrétně pasáž, kde za horou přistává UFO. Právě dorazil Michal a jedeme dál. Chtělo by to něco sníst. Zastavíme v nejbližší hospodě. Je krátce před devátou, snad ještě budou vařit. V Krásném Poli jsme počkali na Michala a zajeli k hospodě. Po průzkumu jsme s nevolí konstatovali, že pojedeme jinam. Na Matesy, utopence ani buřty s cibulí nemáme nejmenší chuť. Jenomže další je až v Kouřimi 3 km vzdálené. Je 21.15. Když sebou hodíme, stihneme otevřenou kuchyň v hospodě Sokolovna. Odpich a úprk. Štěstí nám přeje. Je to tu z kopce. Za chvíli jsme skutečně minuli ceduli Kouřim, počkali na Michala a pak dojeli k hospodě. Jen tak tak jsme si objednali jídlo. Po nás už nic nevařili. V televizi běží film Trhák. Najedli jsme se a odjíždíme do tmy. Je 22.30, chtělo by to nocleh. Krajina kolem Kouřimi je rovná až placatá, nikde ani stromeček. Pokud nepočítáme stromořadí podél silnice. Jenomže tam se zase špatně nocuje. Kousek za městem je pod obzorem nějaký tmavý flek. Jedeme tam. Po průzkumu se ukázalo, že jde o kousek lesa, v němž je ukryta kaplička. Tak to je to místo, kde dneska složíme kosti. Postavili jsme doupata do režimu „stand by“, ulehli a za probírání světových dějin... zvolna... jeden po druhém... pomalu... a ... bez... hluku... usnu.....

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Kouřim	50,0	2235	53,1	16,4	29-14

Ráno 6.9. sobota

Probudilo mě nepříliš teplé, ale slunné ráno. Opatrně jsem se rozhlédl. Nikde žádný pohyb. Chvilku se zabývám řešením otázky,

jak to udělat, abych nemusel vstávat a přitom se zbavil tělních odpadních látek a to bez znečištění zbytků mojí tělesné schránky a jejího okolí. Než jsem však dokončil myšlenku, ozval se z útrob velmi silný signál, že je třeba urychleně něco podniknout, nebo že se strávené i nestrávené věci, putující zažívacím traktem, ocitnou v prostoru mezi tělesnou schránkou a jejím obalem. Nezbyvá než výzvy uposlechnout a „klasickou“ cestou se odebrat do nejbližšího roští. Když jsem se vrátil, ostatní již projevovali známky života, ale nikdo nevstával. Veškeré činnosti se odehrávaly v leže. Posnídali jsme a Honza kamsi odešel. Než se vrátil, zahájili jsme balení a váleli se na sluníčku. Za hodnou chvíli přišel a řekl nám, že kousek odtud je jezírko. To ve mně vzbudilo zvědavost a tak jsem se k němu vypravil také. Co ovšem Honza neřekl, že je vyschlé, pokryté mocnou vrstvou žabince a že smrad z něho vycházející je vidět pouhým okem. K ostatním jsem se přidal v okamžiku, kdy dokončovali balení a přípravy k odjezdu. Pojedeme tedy na Sion a pak to stočíme na Posázaví, kudy hladce dojedeme do Poddubí. Odjíždíme. Jede se docela dobře. Chvillemi svítí slunce, chvílemi je pod mrakem, tu a tam se přežene přeháňka. Nejhorší je však ovoce rostoucí podél silnic. Jablka, švestky a dokonce blumy. Nevěřili byste, jak takové pochutiny ukrutně zdržují. To se vždycky musí zastavit, zaparkovat kolo, sundat helma, sundat rukavice, sundat brýle a to všechno odložit tak, aby se tomu nic nestalo do dalšího použití. Samotný sběr a likvidace ovocných produktů už není tak náročné. Jenomže když se pak chce odjet, nastane zase nandavací proces a odparkování a vůbec. A kromě toho to Michalovi stále více jede pod psa. Blížíme se k Sionu. Jak tak jedu mokrou silnicí, zpozoroval jsem na předním kole hejno bublinek. Vypadá to, že jsem píchnul. Pořád nepříjemně kape. Sděлил jsem radostnou událost ostatním a dohodl se s nimi, že na ně počkám v nejbližší hospodě, kam se pokusím maximální možnou rychlostí dojet dříve, než přijdu o všechn vzduch. Podařilo se. Před hospodou zastavuji už skoro na ráfku. Za chvíli přijeli ostatní. Vešli jsme do lokálu, objednali si sekanou a pak jsem šel pod stříšku opravovat. Dokončil jsem opravu, najedli jsme se, vysvitlo slunce a tak jedeme k Sionu. Jsme tu prakticky hned. Z původního hradu nezbylo téměř nic. Jenom pár nadšenců se to tu pokouší udržet ve stavu z roku 1951.

Ještě chvíli jim to tu prolezáme a zkusíme odvodit co asi kde bylo a proč a pak plni dojmů vyrážíme na další cestu. Míříme do Ostředka. Rozpis trasy povídá toto: Chlístovice, Chroustkov, Kralice, Pivisko, Kam. Lhota, Morány, Čestín (dále m.t.z.), Poloosy, Kácov. Ještě nikdy jsme tudy nejeli, což je pro nás velmi neobvyklé.

Silnice jsou v dobrém stavu, kopců tu trochu je, ale nic vážného. Jede se dobře. Přijíždíme do Čestína. Chtělo by to napít nás, protože se nám nějak vyprázdnily láhve s tekutinami. Zastavujeme u hospody. Honza průzkumem zjistil, že tudy cesta nevede. Málo pití za hodně peněz. A kromě toho tmavofialové nebe támhle nad lesem také cosi naznačuje. Sotva dokončil větu, začalo kapat. Naproti je krytá zastávka autobusu. Největší možnou rychlostí se tam přesunujeme. Těsně po dokončení manévru se začalo dít něco neskutečného.

Od hospody jsme vzdáleni asi 30 metrů. Ale přes příval vody ji skoro není vidět. Začali jsme velmi nahlas uvažovat (velmi nahlas proto, že voda dopadající na plechovou střechu zastávky dělá neskutečný kravál), jestli budou naše kola schopna další plavby. Než jsme to stačili probrat, přestalo lejt úplně jakoby někdo zavřel kohoutek u sprchy. Ale nedověřel jej pořádně, takže pořád drobounce prší. K tomu vysvitlo slunce. Naproti vedle hospody je konzum, ale malují tam. Honzovi to však nedalo a šel se tam podívat. Zpátky přinesl několik láhví s pitím. Otevřeli jsme je, lehce

popili a přestalo přšet.

Tak jedem. Někde tady začíná m.t.z. Naše další putování má jít právě po ní. Jedeme pomalu a hledáme ji. Honza ji uviděl první. Byla na sloupu vesnické trojfáze uprostřed silně se svažujícího pole. Sjíždíme ze silnice, ocitáme se na strništi a divokým sjezdem se přibližujeme ke sloupu. Poučení: těžké, rychle se pohybující kolo nejde na mokřím, svažujícím se strništi zastavit. A to ani když svítí slunce.

Už jsme u sloupu. Dál se jet nedá. Je tu remízek, metr a půl vysoká, hustá tráva, v ní nastražené různé překážky... ! Jdeme pěšky a se strašlivou námahou rveme kola. Už je vidět další značka. Je na kraji lesa. Po nějaké době jsme se tam dostali. A co jsme spatřili: z druhé strany remízku vede pohodlná široká cesta až sem. No dobře.

Cesta lesem je taky moc fajn. Je to tu zatraceně z kopce po mokřím ušlapaném bahně a jílu. Jedu. Ani mě nenapadlo sahat po brzdách. Jen jsem se snažil udržet směr mezi stromy. Najednou mě to vyplivlo na louku a kolo v klidu zastavilo. Počkal jsem na ostatní a už zase jedeme.

Je tu vyšlapaná uzoučká pěšinka, na které je dost obtížné se udržet, ale je to nutné, protože kolem je mokro. Jedeme pomalu, rozebíráme zážitky z posledních dvou kilometrů. Dospěli jsme k závěru, že byly vskutku Hell's. Právě zalezlo sluníčko. To není dobře. Jsme v údolí, kde, kromě louky, po které jedeme, jsou kolem strmé svahy porostlé stromy. Nemáme ani trochu rozhled a tím ani nejmenší tušení kde se na obloze nachází tmavofialová barva. Pokračujeme v cestě. A hele, ještě něco tu je; potok! A cesta, po které jedeme, jej jistě křížuje. Po pár metrech cesta zatáčí a opravdu mizí ve vodě. Za ní se znovu objevuje, ale zdolává příkrý břeh. Odhaduji, že když se pořádně rozjedeme, lze se dostat na druhou stranu a možná tam i vyjet. Máme však pochybnosti. Hlavně Blanka. Přeci jen je hloupé, že je všechno mokré a protějšší břeh klouže už jen od pohledu. Rozjíždí se Michal. Nabírá rychlost, vjíždí do vody, najíždí na protějšší břeh, ale nějak zaváhal. Kolo se zastavilo a začalo couvat do vody. Michal sice drží brzdy, má nohu na zemi, ale není mu to nic platné. Vystupuje do potoka. Rozjíždí se Honza. Ani on neprojel. Podklouzlo mu zadní kolo a tím bylo vymalováno. Jedu já. Do rozjezdu jsem dal veškeré úsilí, projíždím

vodou, najíždím na břeh, zadní kolo na cosi naráží, ztrácím rychlost, kolo zastavuje pár centimetrů od konce rovné cesty. Beru za brzdy, přenáším váhu dopředu a vystupuji doleva. Kolo zůstalo stát. Vytáhl jsem jej nahoru a šel pomoci Blance, která pozvolna přijela na hranici vody, zastavila, vystoupila a kolo přes vodu převedla. Podala mi ho a přehopkala po kamenech a pomohla mi ho vycloumat nahoru. Honza s Michalem se šli po této zdařilé akci zbavit bahna do potoka.

důkladně si omyli boty, Michal dokonce vypral ponožky (snad poprvé letos), vypucovali své železné miláčky a připravili se na další postup touto báječnou krajinou. Nasedáme a zase pomalu jedeme. Cesta je teď širší, ušlapaná, jde podle potoka, jede se dobře. Podrobili jsme analýze neúspěch přejezdu potoka. Ať jsme to probírali ze kterékoliv strany, pořád nám vycházelo, že chyba nebyla v potoce, ani v cestě, ale v nás. Uzavřeli jsme to konstatováním, že prostě z nedostatku tréninku neumíme projíždět brody. A navíc je v cestě zase nějaká nesrovnalost. Odklánějí tu modrou značku někam doleva. Asi pro to mají důvod. A zase máme v cestě potok. Tentokrát je to horší. Původně vedl potok velkou rourou zakopanou v zemi. Ale pak se nejspíš ucpala a voda vymlela koryto vedle. Smutné je, že hloubka koryta je kolem metru a půl, šířka asi metr a břeh kolmo dolů. Musíme kola přenést. Já budu na druhém břehu, Honza bude na dně koryta a Michal mu bude kola podávat.

Po této akci vyvstalo další poučení: Naše kola nejsou pro přenášení ani trochu vhodná. Další pokračování cesty nás zavádí na kraj lesa. Vede terénem, který se dá těžko popsat. A kromě toho začíná pršet. Nalézáme útočiště pod hustšími stromy. Jenomže sucho tu vydrží nejdéle 15 minut při této síle deště. Štěstí nám přeje. Po deseti minutách je po dešti a tak můžeme zase pokračovat. Dostali jsme se na lesní dálnici. To je cesta hodně široká, využívaná pro přesun těžké mechanizace. Je plná výmolů, kaluží, kamení, bahna, větví, klacků a dalšího svinstva. Jede se nevalně. Nicméně se rychlost postupu zvýšila. Za hodinu jsme v Kácově. Najeli jsme na normální

silnici a v naprosté pohodě jedeme přes Psáře, polními, lesními, bývalými a provizorními komunikacemi na Všechlapy, Divišov, Třemošnici a do Ostředka. Jízda proběhla klidně, příjezd do cíle také nevyzvolil rozruch, povečeřeli jsme, zalezli na svá tradiční místa a po nezbytném probrání všech dojmů se odebrali do krajin snů.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Ostředek	52,0	2322	86,6	13,6	28-12

Ráno 7.9. neděle

Probudili jsme se téměř současně a konstatovali, že by ještě tak hodinka spánku neškodila. Jenomže Terežka, Michalova psice, jakmile zaregistrovala pohyb, začala se k nám mýt. Jako správná jezevčice nornice se pokoušela zavrtat k nám do spacáků. Vždycky když dosáhla úspěchu, chvíli poležela a začala se hrabošit ven. Tím nás nenechala na pochybách. Spát se nebude. Dobře. Vstáváme, balíme, uklízíme, snídáme a připravujeme se k odjezdu. Během včerejších d'ábelských sjezdů po polně lesních cestách se mi vážně poškodil úchyt na bágly. Než vyjedeme, pokusím se to opravit.

Podařilo se, odjíždíme. Je krátce před polednem. Jak také jinak. Michalova chalupa je totiž zakletá a ještě nikdy se nám nepodařilo odjet dříve než v jedenáct. Ale pravdou je, že jsme také nikdy nedojeli dříve než ve 21 hodin. Tak snad příště. Jedeme přes Kozmice, Soběhrdy, Čerčany do Pyšel, odtud na Senohraby, Mirošovice a V. Popovice. Zastávka na oběd. Celou dobu se jelo velmi dobře. A tady mají kolem silnice jabloně s vynikajícími plody. Po obědě pokračujeme. Kunice, Stránčičce, Světice, Říčany, Kolovraty, Uhříněves, odbočka u koní, Dubeček, Štěrboholy, Malešice, Žižkov. A jsme tu. Škoda. Kdyby tak ty víkendy byly delší. To by bylo...

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Praha	50,0	2381	58,8	15,6	24-17

Celková technická data:

Účast: Blanka, Michal, Honza, Dig.

Oficiálně přiznaná kilometráž: 199 km.

HELL'S TOUR + je štěstím bez sebe, že sleduje tuto 10. stránku.

© Hell's Tour ^{plus} 1997
Dig & Blk & Msh
Neprodejné
e-mail: dig@hellstour.cz

Nyní opatrně uchopte tuto stránku a zlehka ji obraťte.